

הודעה למנויים

מחיר המנוי לחקופת ינואר-מרץ 1953 הוא 2,600 ל"י. המנויים אשר טרם גמרו את תשלומם מתבקשים להסדירו בהקדם האפשרי.

הנהלת "העולם הזה"

אני בארץ ואני ערב
בארץ ואני ערב
בארץ ואני ערב
בארץ ואני ערב

גם לפני גשם

— מגן —
הסוכך
נוסד ב-1934
רחוב הרצל 89, תל-אביב
טלפון 5473

כוסר רכוש

זכרון טוב, הופעה, כחישפוט עצמי, רצון חזק, מרץ לעבודה, כח השפעה, התגברות על רגשי-בישנות וקומפ" לכסים סכסואליים על כל הבעיות האלה תתיעץ בהצלחה רבה עם

פרופ' מריאן

17 רחוב צבי שפירא 17
ת"א, ע"י בית הקה"ק
אוטובוסים 5, 6, 13 (10, 12, 74)

צינוק גרפיה

רינדזונסקי

רח' הקישון 6, תל-אביב

גלוטות קו גלוטות רשת

במרחב

פליטים

אין צורך בבלישים

בשביל המדינות הערביות פליטי ארץ-ישראל הם קלף מדיני, כשביל ישראל הם טרדה בלתי-נעימה, כשביל ארץ-ישראל הם מעמסה כספית לא קטנה. אולם בשביל סוחרי בירות הם הון — פשוטו כמשמעו.

מאז עבר הטיפול בפליטים מארגון הצלב האדום הבינלאומי לידי סוכנות הסעד של א"מ, עברו דרך הסוכנות עשרות רבות של כילויני דולרים. מאחר שמרכזה בבירות, וש"ה הדולרים שמשו לקניית המצרכים הנחוצים לפליטים, דבק חלק מכובד של הדולרים ל"דפנות הקופות של סוחרי בירות. ולא רק כתוצאה ממסחר הוגן.

שמעתי כי פעולות בלתי-סדירות ומ"פוקפקות בוצעו בסוכנות הסעד, הכריזו מני"ה ולה ומתברר התכנית ליישוב הפליטים ב"ארצות המצאם, ג'ון בלנדפורד. אני מבקש מכל היוודע על פעולות כאלו להודיע לי. איש, כמובן, לא הודיע. להפך: הכל נטו לראות בהכרות בלנדפורד בדיחה גדולה. כתב אחר טאעה הקהירי: "אין כל צורך בבלישים. די לו למיסטר בלנדפורד לפקוח עיניו כדי לראות בעצמו את כל הפעולות הבלתי-סדירות והמפוקפקות, כפי שהוא מכנה אותן ב"רוב אדיבותו".

גונבים, מרמים ומטביעים. לדעת העתון אין סוכנות הסעד כולה אלא, פעולה בלתי-סדירה ומפוקפקת, החל מידימינו של בלנדפורד ומנהלה האמיתי, יהודי בן יהודי, דים, יליד הודו ששמו קין, שקבל את האחריות על מיליון פליטים ערביים, וכלה בפקיד הנמוך ביותר מבבלה את זמנו בכרי קורים במתנות הפזורים על פני ארבע ארצות.

מגלה העתון: די בכמה נסיעות כאלו כדי שהפקיד יתעשר. בעבור כל לילה שהוא נ"מ צא בתפקיד מחוץ למקום עבודתו הקבוע, מקבל הפקיד 25 דולר, נוסף להוצאות ה"דרך. סכום הסעד היומי אשר מקבל הפ"ק ל"ט מסתכם בחצי דולר (לעומת ארבעה ד"ל לר המוקצבים, על-גבי הניר). באותו זמן מגיעה משכורת פקיד הסוכנות ל-1300 עד 1700 דולר לחודש.

אך אלו אינן המגרעות העיקריות: סכור מים דמיוניים בגולים מפיות הפליטים על ידי גניבות גלויות. כמה מן הפרשות אף ידועות לכל הקרוב לעיניו סוכנות הסעד. למשל:

● בתחילת השנה קנתה סוכנות הסעד 40 אלף אוהלים למחנות הפליטים, למי דוג"מה שהוגשה על-ידי סוחר מקומי בשם שייך אברהים. רק לאחר שהאוהלים חולקו במח"נות, נתברר כי היו אלה אוהלי ב"ישקים פשוט. מיד הורכבה ועדת חקירה, שקידים גבוהים התרוצצו בין בירות, עמאן, קהיר, מלכד התרוצצות לא עשו, כנראה, דבר.

● בין סעיפי ההוצאות לקראת החורף ישנו אחד: קנית 250 אלף שמיכות צמר מ"סוחר לבנוני. העובדה שהשמיכות שנמסרו לא היו עשויות צמר אלא מבר ערבי גס, אינה רשומה באותם הספרים.

● בין סוכנות הסעד ובירותי בשם בא"שירי חורף נתתם הסכם לפיו יספק הסוחר כמויות גדולות של קמח. משלוח ראשון, שני ושלישי נתקבלו על-ידי הסוכנות. מכ"ר ניותיה העבירו את הקמח למחנות. כעבור ימים מספר פרצו הפגנות סוערות בין הפליטים שהתלוננו כי הקמח לא היה ראוי ל"שימוש בני אדם". נתברר כי היה זה קמח הנמכר על ידי ארצות-הברית כ"קמח מספר 5" למזון עופות ובהמות.

● מרחק קילומטרים אחדים בלבד ממג"ל בירות התפרוצה ספינת-משא קטנה; אנשי הצוות הספיקו להמלט, הספינה טבעה. בעיר התהלכה השמועה כי רבי-החובל עצמו הוא שהסביעה. לאחר שקיבל מידי מישנה את חצי הסכום שבין מחיר 500 טון קמח שהיו צרי"כים להשלח לעזה, לבין 10 הסונות שהיו בספינה. סכום זה היה ארבעה מונים ממחיר הספינה.

מאה מיתות ליום. מסכם העתון: הפליטים שותקים — ושתיקתם מתפרשת באולמות א"מ כהצלחת סוכנות הסעד. למ"עשה זהו מות אישי של רכבות פליטים הנ"ח עים על גבול ארצם. מוטב היה שיעזבו ל"נפשם לחול לבתיהם למות שם, מאשר לה"ביע אותו בים של התעללויות וגניבות אשר בו הם מתים מאה מיתות ליום".

היה זה הקש המסורתי האחרון. תחת לחץ ההפגנות הודיעה סוכנות הסעד כי מתעתה תשלם במזומנים (600 מיל ליום) לכל פליט, שיצטרך לדגוג לאספקה עצמית. אם הדבר יצליח, יונהג כהסדר קבוע.

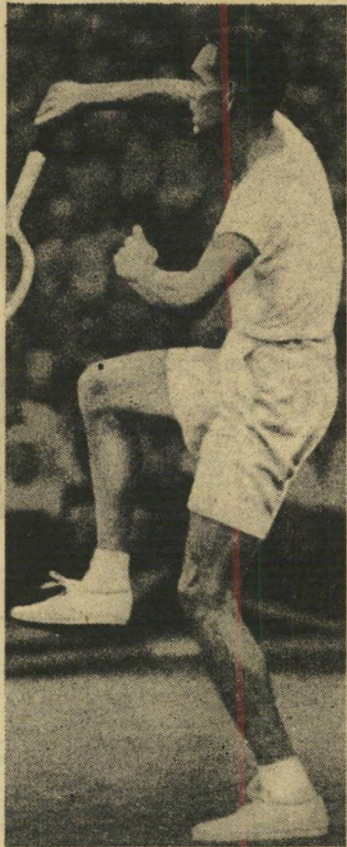
ספורט

טניס

חכו. אני אנצחו!

חוששים בלבד לאחר נסויו פצצת האטום הגדולה בערבותיה של אוסטרליה, נפלה הפ"צצה השניה על חושבי היבשת החמישית: פרנק סדג'מן, קן מקריגור, ענקי הספורט הלבן, נטשו את החובבות דקות ספורות לאחר נצחונם המשכנע על האמריקנים בתחרויות על גביץ דייזיס (העולם הזה 791).

100 אלף הדולרים שהובטחו לשניים בעבור סיבוב עולמי עם המקצועים האמריקאים ב"ק קרמר, פנצו סגורה, דחו לפניה את הקצעות הפעוטות ביחס שמנהלי הטניס האוסטר"ליים ניסו, לשוא, להציע להם ברצף האחרון. כאשר עזב המסוס, שנשא את שני הספור"טאים, את שדה התעופה של מלבורן בדרכו לארצות-הברית, השתרר אבל כבד בין אוהדי הטניס האוסטרליים. החשש שהעיקר עליהם היה ברור: הבטחון ששרר משך השנתיים האחרונות נגדו, משקל הכוחות בין ארצות-הברית ואוסטרליה אוון טוב לאחר שנות עליונות אחרות. טוב לא היה בטחון כי גביץ דייזיס יישאר בחצי הכדור הדרומי.

מניסאי ג'ק קרמר

כל מי שחשק, קרב אריות

אבל גם הטניס המקצועי הוא ספורט, ואוס"ט טרלים רבים צפו בתדרה למפגשים עם הענקים האמריקאים.

זמן קצר לפני הפגישה הגדולה אמר קרמר לעיתונאים, כי העולם יראה השנה את מה שלא ראה מעודו בספורט הלבן. העיר לבסוף: "חושבני שאוכל לגבור על סדג'מן בסיכום של 90 המשחקים שנפגש בהם במשך חמשה חדשי הסיור, בכל אופן אני מבטיח לכם כי כל משחק יהיה קרב אריות ממש".

היתה זו אחת משיחות הפרסומת השיגר"תיות של קרמר, שהוא גם מנהלה הכספי של הלהקה. סדג'מן היה אותה שעה צנוע יותר, החליט לומר את דבריו הראשונים על המגרש, בעזרת המחבטים בלבד. בפני מיליוני חווי טלבויה רעבים ו-7000 צופים רטובים שהגיעו ביום גשום לאולם הספורט הסגור בלוס-אנג'לס החל קרמר להריץ את האוסטרלי מפנה לפנה, וזה במערכה הראשונה 6: 3. אך פרנק לא התלהב ביותר מידיבו, החזיר לו מנה כפולה במחצית השעה הבאה, בה שיים את שתי המערכות הנותרות לזכותו: 6: 4; 6: 4.

מקריגור היה פחות מוצלח אותו ערב, ניגף לפני חבטותיו של בן אקואדור השחרחר סגורה. אבל בעזרת סדג'מן גבר בנקל במשחק וזוגת על שני האמריקאים. העיר קרמר: "עדיין לא ראיתם כלום. נותרו לנו עוד 89 משחקים". מומחי הספורט האמריקאים לא יכלו באותו

ערב להשתחרר מן הרגשה שאף אם היה קרמר חזק מסדג'מן היה מפסיד בכונה כרוה"א את הקרב הזה, למען הפרסומת.

אולומפיאדה

לא אלה שעבדו

בשביל מי הם מגלים את אמריקה? העיר חוכב ספורט מושבע, לאחר שקרא את מסקנות הועדה שמונתה על ידי ראש הממ"שלה כדי לחקור את פרשת השמועות שנפוצו על משלחת ישראל לאולימפיאדה האחרונה. הוא לא היחיד שלא התלהב מהזין וחשבו"ן היבש. רבים כמוהו קיחו כי הועדה "הבלתי מפלגתית תגלה טפח מהשערוריה המבישה תעמיו את האחראים אל הקיר, תקוב בשמם. אבל ה"דו"ח טפח על עיקר האשמות. העלים מעיני הצבור את שמות האחראים לשלון, לא הצליח למנוע על ידי כך הישנות המקרים בנסיעה הבאה.

המשלחת הישראלית להלסינקי היתה צריכה לסמל תחילת תקופה חדשה בספורט היש"ראלי. הייצוג הישראלי הראשון במשחקים האולימפיים עמד תחילה על מסלול בריא: נקבעו הישגי מינימום שרק אתלטים ושח"יינים שהצליחו להגיע אליהם הוכללו בנבחרת, היתה הכנה קפדנית של קבוצות הכודרסל והקליעה למטרה. לשם כך הובאו מאמני האת"לטיקה והכודרסל האמריקנים אירחין מונד"שין וטר רסקין, שארגנו תחרויות בקנה מידה גדול, להרמת האיקות הספורטיבית.

עד לשבעיניים לפני מועד ההפלגה היה הכל כשורה, נבחרו הספורטאים בכל הענפים, למחוי המשלחת נשלחו ההודעות האחרונות להכללתם בה. אך לפתע, כרעם ביום כהיר, באה השערוריה. 48 שעות לפני השעה הש"חיים עשרה נודע על הכללתם של עוד מספר אתלטים בנבחרת, דבר שגרם להתמרמרות אנשי השחיה שהודחו הצידה בשל המימה ה"מוכה שהוכיחו. האחרונים טענו כי גביץ להם לפי הצדק ייצוג של שחיין.

לשיא של שםל הגיעו העניינים בקרב המ"לחיים משך שעות שלמות של ריב וצערות, נחרץ גורלם בחזריהם של מרכזי הארגונים, מכבי והמופעל, שם הפסו את הרסן לאו דוקא העסקיים שעבדו לטיפוח ענפי הספורט המ"יצגים במשלחת. הם נשאר בארץ. לפחות אותם הדו"ח אינו יכל לספק.

כדור זכוכית

פשוט. מלהיב. זול

טילטון הולט ניצב מול מגלה התחרויות באולם הספורט במישיגן, ארצות הברית. ק"ר כל מידי בהתרגשות את הגביץ הענקי, וזה לברכה חמה: "הגך אלוף העולם, אין לך מתחיים". הקהל הרב הריע. תזמורת מילאה את חלל האולם בצלילים מרעישים. צלמי קולנוע עמלו ללא לאות כדי להנציח את המאורע.

אכן, היה לאלוף על מה להתגאות. הוא גבר על חמשים מתחרים, נבחרים של שני מיליון ספורטאים שנרשמו לאליפות, וזה לתואר שכל אדם אמריקני בגילו נכסף. הסיפור המושך כל כך: ג'וליס. העיר טילטון, נער כושי בן אחת עשרה שנה: "איני ירוק במקצוע, יש לי עבר עשיר של שש שנים" למרות זאת היה עליו למתוח היטב את אצבעותיו כדי לקלוע ב"דיוק נמרץ בכדורי הזכוכית שעל הארץ, להלהיב על ידי כך ביחוד את אוהדיו בקרב בני צבע עורו.

למארגני התחרות, איגוד משוחררי המל"חמות בארצות הברית, היה כנב ראש לא קטן. כיצד לחזיק אולם מלא ספורטאים וקהל שגילם הממוצע הוא 12 בסדר מינימלי, ללא הפרעות? הפתרון היה אמריקאי אוסיני: סרטי בידור והרפתקאות הועלו על בד קולנוע שהותקן במיוחד, הוצגו בכל עת שהיה חשש להפרעת הסדר.

המארגנים לא נבוכו כאשר נשאלו מדוע בחרו לטפח את הספורט המזרחי, ובספריו כי מיליוני ילדים בארצות הברית ובעולם משחקים בגוליס. ילדים אלה לא היו חייבים להיות בעלי גוף וכשרון פיסי, לב חזק והתי"מדה. בעזרת שתי אצבעות בלבד ועין חדה, זכו לאותה הגאה ספורטיבית, לא נבדלו במ"אומה משחקני כדורבסיס, אתלטים, שחיינים. יתרון חשוב למשחק: אינו גורר הוצאות כספיות גדולות.

בישראל משחקים אלפי ילדים בגוליס. הם ודאי יעריכו כראוי את בעל היוזמה הראשון שיארגן ביניהם תחרות.

* יצחק לוי, חיים דגן, טגן אלוף שמואל סוחר.